

1989, עפרונות פוליכרום על נייר עם קיפול, 76 x 56 ס"מ

פראלטה, מינימליזם מכסימליסטי.

... "פראלטה, מינימליסט אנין משתמש במה שיש כדי לסמן את מה שלא רואים. פסליו, לבנים ברובם, מורכבים מצורה אחת או ממספר צורות גיאומטריות פשוטות, המשולבות זו בזו, בעזרת תאורה נכונה הוא מצליח ליצור הבדלי גוונים דקים בין המשטחים השונים של הלבן, ומשתמש בצללים השבורים כדי לסמן מערך גיאומטרי נוסף בתוך התיבות הפשוטות.

ברישומים הוא עושה שימוש דומה בדף הלבן. בעזרת קיפול או גיוון עיפרון עדין, הוא יוצר אזורים גיאומטריים פרספקטיוויים שמתעתעים בשדה התפיסה בין האשליה הניפחית לדו-מימדית. התערוכה חושפת בפני הצופה אמן עקבי ומעמיק שמצליח לדלות וריאציות אין סופיות מצורות פשוטות. אמנם המינימליזם כבר מזמן לא באופנה, אך השימוש העשיר שעושה פראלטה באמצעי ההבעה המצומצמים העומדים לרשותו, מציב מודל מרתק של חיפוש אמנותי פורה..."

קובי הראל - עתון מעריב

... "אמירתו של ברנקוויז, שהיופי הוא איזון מושלם, תקפה גם ביחס לפתרונות השונים שמצא פראלטה, או אימץ בהתפתחותו האמנותית.

האיזון והדו-קיום שבין זכר לנקבה מיוצגים בתמציתיות בסמל ה"זין": מעגל שבתוכו שני כוחות (אחד לבן והשני שחור), חודרים זה לזה, מאזנים זה את זה ומתקיימים בשיתוף פעולה סימולטני ושוויוני שבו לא ניתן עוד להבחין בין צורה לרקע..."

... "השאיפה להגיע לנקודת איזון בין רקע לצורה, או בין אור לצל, קיימת תמיד ביצירתו של פראלטה, נקודה של איזון מושלם, חיפוש האיזון ושיווי המשקל, משותף לכל תקופות יצירתו של פראלטה, אם זה בין שני אזורים צבע בגדלים שונים אך בעוצמה אחידה, או בין אור לצל.

דרכו האמנותית מפותלת ועקלקלה, מצורות דו-ממדיות לצורות תלת-מימדיות דרך המזוהה, בהכרח, כחוויה אישית וייחודית אך גם מקבילה לקו ההתפתחות של האמנות בת זמננו..."

יואנה ניקולאי - מתוך הירחון לאמנות סטודיו.